

tage den igen. Men vi tror altså stadig væk på, at en aktiv kulturpolitik er forudsætningen for, at vi kender vore egne rødder i det danske samfund og dermed er rustet til både at gå ind i det internationale samarbejde, men også til at modtage fremmede i vores land.

Men en anden side af kulturdiskussionen er jo, at en stærk kulturpolitik er den eneste forudsætning, vi har for at sørge for, at fremtids-samfundet med al dens nye teknologi og skærme og terminaler, og hvad ved jeg, ikke bliver et koldt og menneskeuvenligt samfund.

Det internationale ansvar står vi ved, og vi er glade for, at man i den finanslov, der bliver vedtaget nu, ikke har svækket den del. Vi mener stadig væk, at Danmark skal yde ganske meget til hjælpen til ulandene. Det er blevet sagt flere gange, navnlig af hr. Thor Pedersen. I formiddags blev det stort set fremstillet, som om det gjaldt om at være nummer ét i verden. Det var det, der var hovedformålet. Vi skulle være en af dem, der gav mest. Og gav de andre ikke noget, så kunne vi også lade være med at give noget; bare vi stadig væk gav mest.

Det er altså ikke et løb om at blive nummer ét. Danmark skal være med til at løse nogle problemer for nogle mennesker, der har det rædselsfuldt rundt omkring. Og udsender Danmark, som er et af verdens rigeste samfund, det signal bl.a. til andre FN-lande, at det betyder ikke så meget, og at vi også godt kan holde op, så vil de, der giver mindre, give endnu mindre. Og det vil føre til nøjagtig den situation, som hr. Thor Pedersen tidligere i dag har nævnt: at der kommer flygtninge, at der er folk, der på grund af sult og ulykker kommer her til vort land. Det vil bare styrke det.

Der er overhovedet ingen sammenhæng i Venstres og De Konservatives nedskæringsønsker på ulandspunktet og så deres holdninger omkring flygtninge og indvandrere. De modarbejder deres egne holdninger.

I øvrigt er vi tilhængere af de diskussioner, der har været omkring de fremmede i Danmark. Vi vil gerne integrere bedre. Vi vil gerne have bedre boligpolitik, bedre uddannelsespolitik, bedre danskundervisning, og de retspolitiske spørgsmål omkring indvandrere og flygtninge kommer vi så tilbage til.

Men det afspejler sig jo allerede i finansloven, at der skal ske nogle ændringer her, og det er vi bestemt tilhængere af. Men vi er modstandere af, at Danmark skal være et hermetisk lukket samfund. Dét er vi enige med regeringen, og

dér tror vi altså, at vores internationale politik koblet sammen med f.eks. kulturpolitikken i Danmark vil modvirke det.

Så bare som slutbemærkning: I virkeligheden er de største problemer nok slet ikke det, finansloven handler om. I virkeligheden er de største problemer i Danmark det, at man i Danmark ikke må være anderledes, at de sindslidende vil man ikke have rundt omkring, for de er nok farlige, for det har man læst i en avis; de handicappede skal man ikke se på, for det er ikke noget, vores børn skal have med at gøre, og de fremmede skal ikke være her, hvis de ikke alle sammen går over og lærer at blive danskere på fuld kraft. Og i øvrigt er vi ligeglade med, at naboen er isoleret og ensom.

Se, alt det er en holdningsdiskussion, som vi i virkeligheden burde bruge meget, meget mere tid på end at bruge tiden på en finanslov, der er de fysiske rammer for, hvad der skal ske i det danske samfund. Vi skal tage udgangspunkt i, at mennesker kan noget, er til noget og vil noget, og det vil alle efter de evner, de har, i kraft af deres handicap eller i kraft af den holdning, de nu har.

Derfor er det altså et mere menneskevenligt samfund, der skal komme ud af det hele. Lad os dog bruge alle de kræfter, vi kan, på det i stedet for at slås om nogle få milliarder i et budget, der i virkeligheden er så stort i forhold til de få milliarder, at det ikke er så meget, vi slås om.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Finansloven er nu i snart i hus.

Regeringen har ved hjælp af skiftede flertal sikret sig en finanslov, som i alt væsentligt er lig med det forslag, som regeringen fremsatte helt tilbage i august måned.

Det kan vi naturligvis i Dansk Folkeparti kun begræde, al den stund der er brug for helt andre tiltag i statshusholdningen end det, regeringen har lagt frem i finanslovsforslaget, selv med de ændringer, der nu bliver vedtaget her senere på dagen.

Regeringen har nemlig med sin finanslov vist, at den er løbet tør for ideer, eller at den på nuværende tidspunkt har manglende vilje til at gennemføre de reformer, som er nødvendige, for at Danmark står bedst muligt rustet til fremtiden.

Ja, der er vel på en måde dekretet reform-pause hos regeringen, og det til trods for at regeringen jo tidligere på året ellers i meget offensive vendinger lancerede sit udspil »Dan-